

Chương 680: Kết Hôn (1) - Gặp Mặt

(Số từ: 3191)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

12:03 PM 16/01/2024

Cung điện Trung tâm Tetra, văn phòng của Hoàng đế.

“...Cả hai đang đùa à.”

Harriet và Reinhardt, những người đã đến đây vào buổi sáng.

Đó là tất cả những gì Charlotte có thể nói để đáp lại lời nói của Harriet và Reinhardt.

Trước câu trả lời lạnh lùng của Charlotte, không chỉ Harriet mà cả Reinhardt cũng tái mặt.

"Chà, em đoán chúng ta phải làm điều đó. Đó là điều đúng đắn. Đó là điều hiển nhiên. Hôn nhân là nghĩa vụ của anh, công việc của anh, vấn đề quốc gia của anh. Em rất vui vì anh hiểu điều đó."

—Kết hôn.

Đúng như Reinhardt đã nhấn mạnh ngày hôm trước, việc đó phải được thực hiện.

Không còn lựa chọn nào khác để không làm vậy.

Điều không chắc chắn duy nhất là nó sẽ phải được thực hiện bao nhiêu lần nữa.

Charlotte cũng hoàn toàn nhận thức được điều này và có thể đã nghĩ rằng mình cần phải làm nhiều hơn là đồng ý.

"Tất nhiên là anh phải làm điều đó với Olivia Lanze và với Airi nữa. Có thể hơi khó khăn một chút, nhưng anh cũng có thể phải ép mình làm điều đó với Liana. Đó là tình huống mà ngay cả khi chúng ta tạo ra những người không tồn tại và buộc họ phải kết hôn, vẫn chưa đủ..."

"Em đang nói cái gì vậy! Li, Liana không thể!"

"Nếu cần phải làm thì phải làm."

Reinhardt giật mình vì Charlotte đang đổ thêm dầu vào lửa, còn mặt Harriet bắt đầu tái xanh.

"Nhưng... vẫn... vẫn...!"

"Ý anh là bây giờ anh sẽ chọn và lựa nhiệm vụ của mình sao? Tùy theo hoàn cảnh của anh sao?"

Khi vẻ mặt của Charlotte ngày càng lạnh lùng hơn, Reinhardt cứng đờ.

Đúng như cô ấy đã nói, Reinhardt bây giờ có thể phải cưới một người mà anh ghét đến mức thà chết, bất kể đó là trận đấu tốt hay xấu.

Vậy nên Reinhardt thực sự không bao giờ có lựa chọn nào khác.

Nếu phải làm thì buộc phải làm, còn nếu không nên thì không được làm.

“Chuyện, chuyện đó... không phải vậy, nhưng...”

"Ừm, Liana chỉ là một ví dụ thôi. Không cần phải đi xa đến thế đâu. Dù sao thì anh cũng phải kết hôn. Khá nhiều đấy."

Charlotte không nói rằng cô bị sốc vì Reinhardt nói rằng anh sẽ cưới họ.

Phản khiến Charlotte bị sốc là một chuyện khác.

Ánh mắt lạnh lùng của Charlotte không hướng vào Reinhardt mà hướng tới Harriet.

"Nhưng sao, cậu muốn làm trước à?"

“Điều đó... điều đó không ổn sao?”

Harriet do dự và thận trọng thêm vào lời của Charlotte.

—Kết hôn.

Cô có thể chịu đựng được việc anh cưới người này người kia.

Nhưng cô muốn là người đầu tiên anh kết hôn.

Có thể nói đó là niềm tự hào cuối cùng của Harriet.

"Không phải tớ vừa nói hôn nhân là việc của nhà nước sao?"

“Ừm, đúng vậy, cậu đã...”

“Một ‘nghĩ lễ’ quốc sự phải không?”

"Đúng..."

"Tất nhiên, 'chi phí' liên quan đến những nghĩ lễ như vậy, phải không?"

Vào thời điểm đó, cả Harriet và Reinhardt không còn lựa chọn nào khác ngoài việc hiểu Charlotte đang muốn nói gì.

“Cậu có nghĩ rằng chúng ta có đủ khả năng để tổ chức sự kiện này nhiều lần nếu xét đến hoàn cảnh của chúng ta không? Cậu có

muốn hủy hoại một đất nước thậm chí còn chưa bắt đầu bằng cách tổ chức những đám cưới riêng biệt không?"

“Vậy thì, đơn giản thôi thì sao...”

Biểu cảm của Charlotte méo mó trước lời đề nghị thận trọng của Reinhardt.

“...Anh nghĩ đám cưới của Tân Hoàng Đế Đế Quốc có thể được tổ chức một cách đơn giản sao? Anh có muốn lan truyền tin đồn rằng chúng ta là một Đế quốc đạm bạc, một Đế quốc vô giá trị không?”

“Là... là như vậy sao?”

"May mắn thay, với hoàn cảnh hiện tại, việc tổ chức một sự kiện như vậy ở quy mô nhỏ hơn cũng không phải là sai sót. Dù khiêm tốn cũng không sao. Tuy nhiên, lý do đám cưới của Hoàng đế là việc quốc gia không phải vì nó biểu thị sự kết hợp của hai cá nhân, nhưng bởi vì nó thông báo về sự liên minh của hai thế lực. Tất cả chỉ nhằm làm cho điều đó được biết đến. Anh có nghĩ rằng một Hoàng đế hay một vị Vua sẽ tổ chức lễ cưới một cách khiêm tốn, chỉ mời những người đã biết hoặc bí mật ở quy mô nhỏ? Anh nghĩ đây là một hoạt động bí mật nào đó à?"

Charlotte thở dài, như thể chỉ nghĩ đến điều đó thôi cũng khiến cô đau đầu.

“Cả hai nghĩ chúng ta cần bao nhiêu năm để tổ chức một lễ cưới hoàng với từng người trong số đó?”

“Tớ không có ý kiến.....”

“Trước tiên chúng ta cần khôi phục nền kinh tế về trạng thái mà lễ cưới của Hoàng đế sẽ không ảnh hưởng đến nền kinh tế quốc gia, phải không?”

"Ý anh là... chúng ta sẽ chết già khi đang chuẩn bị cho đám cưới phải không?"

"Anh hiểu rồi."

Charlotte nhìn Harriet và Reinhardt lạnh lùng.

Nói muốn làm trước có nghĩa là bạn muốn làm riêng. Nhưng điều đó là không thể trong hoàn cảnh hiện tại của chúng tôi.

"Chà, tốt. Vì nó đã được đưa ra nên chúng ta cần phải giải quyết vấn đề này ngay bây giờ."

Charlotte rút ra một tờ giấy trắng và bắt đầu viết gì đó.

Sau khi viết xong một cách nhanh chóng, cô đưa tờ giấy cho Reinhardt.

Đúng như dự đoán, nó chứa một danh sách tên.

"Đi truyền tin đi."

"Lời nhắn...? Lời nhắn gì đây?"

"...Đừng có giả ngu nữa."

Trước thái độ đe dọa của Charlotte, Reinhardt hỏi lại, mặt tái nhợt.

"Vậy ý em là... ngay bây giờ... thông báo về đám cưới? Đi tìm những người này? Ngay bây giờ á?"

Reinhardt trợn mắt nhìn những cái tên được viết trên tài liệu.

Khi Charlotte nhìn thấy Reinhardt và Harriet đang ngơ ngác, cô nghiêng đầu bối rối.

"Hai người sắp kết hôn nhỉ?"

"Chà, ờm....."

"Anh cũng cưới em nhỉ?"

"Chà, ờm... vâng... vâng."

"Và những người khác nữa nhỉ?"

"Ồm....."

Đám cưới là điều không thể tránh khỏi. Và nó sẽ xảy ra với nhiều người khác. Và các bên liên quan đều hiểu và chấp nhận điều này.

Và việc tổ chức các buổi lễ riêng biệt là một thách thức vô cùng lớn trong hoàn cảnh hiện tại.

Vậy chính xác thì vấn đề là gì?

"Vậy thì, nếu chúng ta định làm việc đó thì chúng ta nên làm tất cả cùng một lúc."

Tất cả cùng một lúc, với tất cả mọi người.

Nghe câu nói đó, miệng Harriet và Reinhardt hơi há hốc.

"Không, nhưng... chuyện đó....."

Nhìn thấy vẻ mặt của họ, Charlotte nhếch mép cười.

Charlotte chỉ ngón tay vào cửa.

"Khi anh đã hiểu, hãy đi và gửi lời nhắn cho những người được liệt kê ở đó."

"Tất cả chúng ta đều kết hôn vào cùng một ngày, cùng một lúc, ở cùng một địa điểm."

"Hãy biến ngày tổ chức buổi lễ thành ngày thành lập."

"Đặc biệt, hãy nói điều này với Olivia Lanze."

"Nếu cô ấy muốn già đi và chết trong khi chuẩn bị cho đám cưới riêng, cô ấy có thể từ chối."

Quyết định táo bạo của Charlotte khi tổ chức đồng thời lễ cưới và lễ thành lập khiến không chỉ Harriet mà cả Reinhardt không thể nghĩ được gì khác ngoài việc điều này thật vô lý.

Mặc dù vậy, việc tổ chức nhiều đám cưới của Hoàng đế, điều cần thiết, riêng biệt trong thời điểm nguy hiểm này sẽ chỉ lãng phí tài nguyên quốc gia một cách không cần thiết, và thậm chí là không thể.

Nền kinh tế sẽ sụp đổ vì đám cưới.

Phán đoán của Charlotte rất kinh tế và hợp lý.

Vấn đề chỉ là nó vô nhân đạo.

Reinhardt và Harriet đến để thảo luận về kế hoạch đám cưới trong tương lai của Hoàng đế, nhưng tất cả những gì họ nhận

được chỉ là câu trả lời hỏi liệu họ có muốn chết để chờ đợi những nghi lễ riêng biệt hay không.

"Tất cả chúng ta đều kết hôn vào cùng một thời điểm trong cùng một ngày."

Đó là câu trả lời của Charlotte.

"Nhưng... điều đó có nghĩa là..."

“Gì nữa?”

“Cho dù nhìn thế nào đi nữa...”

Chắc chắn.

Ánh mắt Reinhardt dán chặt vào một trong những cái tên được viết trên tài liệu, không thể rời mắt.

Chứng kiến sự kinh ngạc của Reinhardt, vẻ mặt của Charlotte trở nên lạnh lùng.

"Vừa rồi em đã nói gì với anh về việc kết hôn?"

“Em đã nói đó là chuyện quốc gia mà.”

“Anh có muốn bỏ bê nhiệm vụ của mình không?”

Vị Hoàng đế mới được bổ nhiệm, người đến bàn chuyện hôn nhân và cuối cùng nhận được danh sách những người mình cần kết hôn, rời văn phòng với vẻ mặt như thể đã mất hồn.

Nhìn Harriet ngơ ngác trước tình thế giông bão sắp tới, Charlotte mỉm cười.

Đó là một nụ cười tinh tế.

"Hừmm, nếu tình hình tài chính tốt hơn, cậu có thể độc chiếm anh ấy trong một năm. Thật đáng tiếc."

"Chà..."

Harriet càng không khỏi đỏ mặt hơn trước lời nhận xét trắng trợn của Charlotte.

"Cậu thật táo bạo. Nhưng chắc chắn cậu có quyền như vậy."

"..."

Harriet biết rằng Hoàng đế không chỉ là một vị vua đơn thuần chắc chắn sẽ gặp phải những tình huống như vậy, thậm chí Reinhardt cũng đã trực tiếp thảo luận về vấn đề này.

Tuy nhiên, cả Reinhardt và Harriet đều không mong đợi tất cả những điều này sẽ sụp đổ cùng một lúc.

Tuy nhiên.

Nguyên nhân khiến khuôn mặt tái nhợt của Reinhardt.

"Nhưng... thế này có ổn không?"

Harriet cũng đã nhìn thấy những cái tên được viết trên giấy. Đó là lý do tại sao Harriet trông cũng nhợt nhạt.

Điều này có vẻ hơi ngoài lề.

Bởi vì có một cái tên như vậy.

"Đó là nghĩa vụ nên chúng ta phải làm. Chúng ta có thể làm gì đây? Đây có thể là kết thúc? Tùy theo tình hình, chúng ta có thể phải làm thêm vài lần nữa."

Không phải ba lần, không phải bốn lần mà là nhiều lần.

Họ không thể biết họ sẽ còn phải trải qua bao nhiêu cuộc hôn nhân nữa trong tương lai.

Tất nhiên đó là việc cần thiết phải làm.

Nhưng bởi vì cũng có một mặt mà cô ấy có vẻ tình nghịch.

"Chúng ta có nên theo dõi anh ấy xung quanh và bí mật theo dõi không?"

"Đừng làm thế!"

Charlotte cười một lúc, tưởng tượng ra cảnh đó.

Dưới sự chỉ huy của Charlotte de Gardias, người gần như đóng vai trò là Hoàng đế, Tân Hoàng Đế, Reinhardt, đi lang thang không mục đích quanh Cung điện Trung tâm Tetra.

Anh phải kết hôn.

Thật nhiều.

Là điều bình thường.

Sang trọng một chút.

Đối với bất kỳ ai khác, cuộc hôn nhân của Hoàng đế phải đi kèm với những tiêu chuẩn đó.

Anh biết điều đó, và anh biết đó là điều anh phải làm.

Nhưng không có sự chuẩn bị tinh thần nào, tất cả cùng một lúc.

Tất cả cùng nhau.

Hoàng đế đã không lường trước được điều đó.

Người đầu tiên Hoàng đế đến thăm là Olivia Lanze.

"..."

"..."

Khi lời giải thích lảm nhảm nửa chết nửa sống của anh kết thúc, vẻ mặt của Olivia Lanze trở nên lạnh lùng.

“Em thường nghĩ rằng em có thể không cưới được anh. Nhưng em chưa bao giờ tưởng tượng nó sẽ xảy ra như thế này. Hôn nhân tập thể? Đó là cái gì thế?”

Cô ấy trông giống như một người đang buồn bã đến mức muốn đập vỡ thứ gì đó.

Lần đầu tiên sau một thời gian dài, Olivia Lanze thực sự tức giận.

“Vì em sẽ xé nát và viết lại học thuyết của Thánh Hiệp Sĩ Đoàn theo sở thích của mình, nên việc kết hôn hay không là tùy thuộc vào em.”

Chỉ cần cô hiểu rằng các vị Thần và giáo lý chỉ là những phụ kiện có thể dùng làm khuyên tai hay khuyên mũi, cô có thể dễ dàng bỏ được phong tục cổ hủ là Tịnh Tế Thượng Phẩm không được kết hôn.

Reinhardt lo sợ, tự hỏi liệu mình có sắp nhận một cái tát vang dội vào má hay không.

Olivia lặng lẽ nhìn khuôn mặt của Reinhardt.

“Anh có cảm thấy tiếc không?”

"..."

"Tại sao anh lại xin lỗi? Thực ra, điều đó là không thể tránh khỏi phải không? Em chỉ đang có tâm trạng tồi tệ. Chúng ta không thể làm gì được đâu....."

Cuối cùng, đó là vấn đề của số phận.

“Haah... Đúng vậy. Thật may mắn khi mọi chuyện diễn ra như thế này, không có ai chết. Chúng ta không nên quá tham lam... Và, nếu bây giờ em từ chối, em có thể già đi và chết mất...? Đây có phải là một kiểu đe dọa vô lý không?”

Khi nghe lời nhún của Charlotte, Olivia cau mày như thể không hài lòng.

Nếu cô ấy nhất quyết muốn làm việc riêng, cô ấy có thể làm việc đó sau này khi họ có đủ khả năng.

“Đến lúc đó, đứa trẻ có thể đã đăng ký vào Temple.....”

Olivia dường như tưởng tượng được điều gì sẽ xảy ra nếu cô không chấp nhận lời cầu hôn này.

Đó không phải là điều mà Olivia có thể ngăn cản bằng cách yêu cầu anh đừng làm điều đó, cũng không phải là điều có thể xảy ra chỉ vì cô yêu cầu.

Nhưng cảm giác tội tệ là điều không thể tránh khỏi.

Mặc dù cô chấp nhận nó như một điều tất yếu.

Sự thật là Olivia Lanze lúc này đang có tâm trạng rất tệ.

“Em sẽ xem anh xử lý chuyện này thế nào.”

Olivia Lanze nhìn Reinhardt bằng ánh mắt lạnh lùng.

Mặc dù bây giờ điều đó là không thể tránh khỏi.

"Nếu sau này anh làm em buồn, em sẽ khiến anh hối hận vì còn sống. Hiểu chưa?"

“Ồm, vâng... anh hiểu rồi...”

Cái nhìn lạnh lùng trong mắt Olivia Lanze cho anh biết rằng lời nói của cô không hề sai.

Cô sẽ khiến anh trở thành người mệt mỏi và khó khăn nhất trên thế giới.

Ngay cả trước khi họ kết hôn, Olivia đã tuyên bố rằng cô sẽ cào cấu anh bất cứ khi nào có cơ hội.

Ma Vương, người đã sống dở chết dở vào buổi sáng, đã bị đè bẹp vào buổi chiều, gõ cửa nhà Airi.

“Ma tộc có thể đi theo Archdemon, nhưng điều đó không có nghĩa là bọn em không có cảm xúc.”

Như thể đó là chuyện đương nhiên, Airi nhận xét và gật đầu trước lời giải thích của Reinhardt.

"Vì vậy, nếu vợ của anh chỉ toàn là con người, điều đó cũng sẽ gây ra sự bất mãn cho quý. Vì vậy, việc em được bao gồm trong đó chắc chắn rất có ý nghĩa."

Airi nhẹ nhàng gật đầu như thể cô hiểu ý nghĩa của nó.

"Có phải em... đưa ra quyết định này quá dễ dàng không...?"

Reinhardt không nói nên lời trước phản ứng của Airi, dường như không chấp nhận cuộc hôn nhân mà đang biện minh cho nó.

"Charlotte nói đúng. Anh cần phải kết hôn nhiều hơn. Nhưng chỉ dành cho con người thôi thì không cân bằng. Chẳng phải tốt hơn là nên cân nhắc việc tìm kiếm những người phù hợp trong số những quý sao?"

"Hả...?"

"Còn Sarkegaar thì sao? Kể từ khi Darkland sụp đổ, ông ấy đã đóng vai trò quyết định nên không có gì để chê cả. Dù sao thì ông ấy cũng có thể biến thành bất kỳ hình dạng nào mà anh muốn."

"Ồm, ờm... Sarkegaar...?"

Mặt Reinhardt tái nhợt khi nhắc đến một cái tên không liên quan đến cái tên Charlotte đã viết ra, một cái tên hoàn toàn bất ngờ.

Bên đó có thể phản ứng quá quyết liệt, đó có thể là một vấn đề.

"Hay là tìm kiếm tộc Dreadfiend còn sống sót thì thế nào? Nếu tập hợp được những con quý còn sót lại ở Darkland thì tốt quá. Nữ hoàng Nhân Ngư cũng vậy... mặc dù về mặt thể chất thì có

thể hơi khó khăn? Em nghe nói rằng có một số nàng tiên cá thỉnh thoảng có thể sống trên đất liền..."

“Ồm, ừm... Xin lỗi...?”

"Có một Archdemon kết hôn với một Orc."

“Cứ...cứ chửi anh luôn đi!"

“Nghĩ lại thì, còn có Eleris nữa.”

"...Cái gì?"

"Valier, về mặt kỹ thuật thì anh là người thân nhất với Eleris trong số bọn em phải không?"

Trên thực tế, chỉ một số ít biết rằng Eleris là một Archdemon cổ đại và Airi không phải là một trong số họ.

Reinhardt chỉ có thể tái nhợt như Ma cà rồng.

"Đừng, đừng nói nhảm nữa! Chuyện đó, chuyện đó... Tuyệt đối không thể!"

“...Bởi vì cô ấy là Undead nên điều đó là không thể?”

"Không, không, không thể được!"

"...?"

Cuối cùng, Airi đưa ra một nhận xét khiến Ma Vương muốn học máu.

'Em sẽ từ từ tìm kiếm một cô dâu quý phù hợp cho anh.'

Reinhardt như thể đang chạy trốn, trốn thoát khỏi phòng Airi và đi đến địa điểm tiếp theo.

Thực ra, anh nghĩ rằng những gì chắc chắn sẽ xảy ra sau này chỉ đến sớm hơn một chút mà thôi.

Nhưng anh chưa bao giờ mong đợi điều này.

Reinhardt có thể nói chắc chắn như vậy.

Tại sao nó phải đi xa đến thế này?

Tại sao nó cần phải đi xa đến thế?

Tuy nhiên, cuối cùng anh cũng không thể tránh được.

*Cốc! Cốc!

Reinhardt gõ cửa nhà ai đó.

Một lúc sau, cánh cửa thận trọng mở ra.

*Xoẹt!

“...Có cuộc họp à?”

Louise von Schwarz nghiêng đầu khi nhìn Ma vương.

"Ồm... ờm..."

Nếu có nút tự sát thì anh đã nhấn nó ngay rồi.

“Chúng ta, ta... chúng ta có thể... ừm, nói, nói chuyện không...?”

Reinhardt nghĩ vậy.

"Vâng, bất cứ khi nào."

Louise gật đầu.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé và mọi người có thể đọc tiếp tại Wattpad trước một chương với id tên @Tienlucc.)

THẦY HAY CÁC BẠN CÓ THỂ ỪNG HỘ TÔI QUA:

BIDV

VIETQR

NGUYEN TIEN LUC

6910814828

BIDV-CN DONG THAP PGD MY THO

Quét mã để chuyển tiền

NGUYỄN TIẾN LỰC

SĐT: 0901089550

Thanks For Reading